

От какво се причинява хроничната бъбречна недостатъчност?

Хроничната бъбречна недостатъчност се явява **крайния стадий на увреждане на бъбреците**, който настъпва в резултат на различни заболявания. Най-често това са: захарен диабет, дългогодишна нелекувана или лошо лекувана артериална хипертония ("високо кръвно налягане"), гломерулонефрити, васкулити, автоимунни системни заболявания, пиелонефрити, медикаментозно или токсично обусловени интерстициални нефрити, вродени аномалии на обмяната на веществата, някои малформации на бъбреците и т.н.

По различен механизъм всички тези заболявания унищожават бавно и постепенно основната "работна" единица на бъбрека, наречена нефрон. Всеки бъбрек съдържа около 1,2 милиона нефрони. В нефрона се осъществяват процесите на филтрация на кръвта, резорбция и секреция. **С унищожаването на нефроните настъпва прогресивно намаляване на гломерулната филтрация и съответно на това прогресивно увеличаване на концентрацията на излишните (токсични за организма) отпадни азотсъдържащи вещества и задръжка на течности.** С постепенното отпадане на функцията на бъбреците освен горепосочените събития се **нарушава водно-солевото и киселинно-алкалното равновесие** в организма (бъбреците губят способността си да разреждат или концентрират урината в зависимост от нуждите на тялото), **нарушава се производството на червени кръвни клетки** и намалява здравината на костите.